

Escena de l'obra 'Ahmosis I, Ahmosis IV, Tutenkhamon'. És basada en poemes de Joan Brossa, i representada per la companyia mallorquina L'ombra del Cranc Teatre.

Manacor, la ciutat del teatre català

Manacor va celebrar, del 28 de setembre al 3 d'octubre, la seva IV Fira de Teatre. Enguany, se'n van ampliar els dies i les representacions. La Fira es consolida, d'aquesta manera, com una de les mostres més interessants de teatre català a les Illes.

L'any 1996, Manacor, una de les viles culturalment més dinàmiques de Mallorca, disposava d'una comissió local que programava amb regularitat la sala del Teatre Municipal d'aquesta vila, que va veure néixer i treballar n'Antoni Maria Alcover, el millor compilador i transmissor de literatura oral i llegendària de la cultura catalana, i iniciador de l'extens *Diccionari català, valencià, balear* de la llengua.

Una de les activitats més rellevants de la sala manacorina, fins

aleshores, havia estat l'organització anual d'una Mostra de Teatre Escolar (que enguany ja va per la seva dotzena edició) que funcionava des de 1987. Per tant, es pot dir que l'activitat teatral a la vila mallorquina ja portava anys d'activitat divulgativa i pedagògica quan el '96 obrí les portes de la I Fira de Teatre de Manacor.

L'any anterior, Tomeu Amenual, director i ànima d'aquesta mostra teatral, havia assistit al Festival de Teatre d'Alcoi, on havia estat cridat a participar en

una reunió convocada per tal d'oferir a una sèrie de programadors de sales municipals de València, el Principat i Mallorca la possibilitat d'arribar a acords per fer girar un nombre anual de companyies de les tres regions dels Països Catalans per la totalitat de territoris de parla catalana, el seu mercat natural. Cal dir que la promoció d'aquest projecte, que en part també havia sorgit de Mallorca, de la Fundació del Teatre del Mar, va ser ben rebuda per Frederic Roda, aleshores director de la Fira de Tàrraga.

El dinamisme encomanadís de Tomeu Amengual i la bona disposició de l'ajuntament manacorí i de la seva batllessa d'aleshores, Catalina Sureda, amb el suport de l'experiència de la Fundació Pública del Teatre Municipal de Manacor, van fructificar en aquella engrescadora proposta que després passaria a ser coneguda com "Projecte Alcover" i que es va concretar en aquesta Fira de Teatre que enguany ha tancat fa pocs dies la seva quarta edició amb un èxit considerable. Èxit d'assistència de públic a les representacions i èxit de qualitat del major nombre d'espectacles representats.

La fira del teatre balear. El festival de teatre a Manacor va néixer, doncs, amb un projecte ben definit d'àmbit balear: ser un espai on es poguessin mostrar les companyies illenques als programadors de la resta del territori del mercat català, que acudissin a la Fira (comptant amb el compromís dels programadors reunits a Alcoi per a la fi apuntada més amunt). Per aquest propòsit concret, l'ajuntament manacorí es comprometia (i ho ha complert avui) a possibilitar l'assistència d'aquests programadors, amb el concurs dels quals s'intentaria corregir el desconeixement existent del potencial de les companyies i actors i actrius del teatre a Mallorca, Menorca i Eivissa. I precisament és en aquesta funció on la Fira de Manacor ha sobresortit, puix que en els quatre anys de funcionament, almenys quatre companyies illenques: Iguana Teatre amb *Sa varietat en sa locura*, Teatre de Qué amb *N'Aineta dels matalassos*, Capsigranys amb *Teràpies*, i Gom Teatre amb *A doble espai*, han participat amb altres companyies del Principat i del País Valencià, en una gira d'una mitjana de quinze representacions, per aquests dos territoris de parla catalana (més Andorra). Gira que no ha esgotat la capacitat d'explotació de cada obra representada, sinó que, ben al contrari, ha fet conèixer la



La Fira va néixer per a mostrar les companyies illenques als programadors de la resta del territori del mercat català.

companyia illenca en un marc on li hauria estat difícil d'arribar, donada la peculiar "normalitat" de la distribució comercial del mercat cultural i de l'oci en llengua catalana.

Però no tan sols en aquest aspecte de compromís amb totes les companyies illenques ha excel·lit la Fira de Teatre de Manacor, sinó també en altres aspectes. Un de ben important (i ben difícil donada la complexa situació política dominant fins fa poc a les Balears) com és el d'haver estat capaç de fer coincidir esforços de tots els organismes oficials illencs en benefici d'un projecte teatral d'àmbit general balear, el qual neix i es desenvolupa a la perifèria (en una vila forana) dels centres territorials de

poder, i que té una vocació unívoca de mantenir aquest àmbit general del teatre a les balears: mallorquí, menorquí i eivissenc. Ara, amb una situació política més homogènia a tots els territoris balears és d'esperar que aquest esforç esmerçat en benefici del teatre balear es faci encara més productiu. Si bé la mostra manacorina ha estat el centre eficaç d'aquests esforços, cal reconèixer i recordar que no ha estat l'únic agent i que també hi ha intervingut en l'esdeveniment la important voluntat de la Fundació del Teatre del Mar de Palma, i encara altres persones, que si bé fins avui han pogut mostrar una certa reticència envers la mostra, donada la joventut de la Fira de Manacor, ara ja no tenen motius per més dubtes.

Un festival de teatre per a Mallorca. La quarta edició de la Fira ha ampliat considerablement els dies i les representacions de les edicions anteriors. Enguany ha començat dimarts (altres anys començava dijous) amb una companyia del Principat, Versus Teatre, que presentava *La Strada*, una obra escrita per Federico Fellini i Tullio Pinelli. En dies posteriors el públic manacorí i de la resta de l'illa ha pogut assistir a altres representacions de teatre no produït a les

'La Strada', de Federico Fellini i Tullio Pinelli. Va ser representada el primer dia de la Fira pel grup del Principat Versus Teatre.

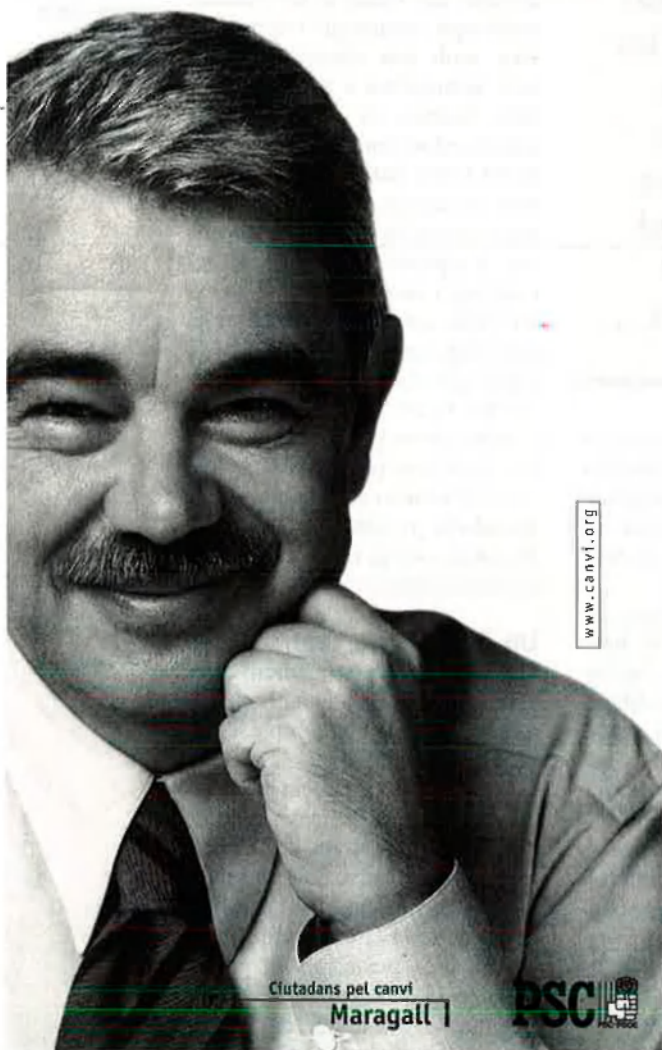
"Catalunya no és CiU Catalunya som tots"

Els que parlem català, els que parlem castellà i els que tot just estem aprenent les llengües del país perquè fa menys temps que som aquí. Els creients i els no creients. Els de dretes, els d'esquerres, els ecologistes, els independentistes i els espanyolistes. Els del Barça, els de l'Espanyol i els del Lleida. Els que els agrada el mar i els que els agrada la muntanya.

Per això necessitem un nou govern obert a la Catalunya real. A la Catalunya diversa i plural. Perquè Catalunya som tots i ens necessita a tots.

Per això necessitem un canvi al govern de la Generalitat. El 17 d'octubre, amb el teu suport, ho farem possible.

ÉS HORA DE CANVIAR



www.canvi.org

Ciutadans pel canvi

Maragall

PSC

balears: La companyia de Toni Mira (Nat Nus) de dansa, amb *Dinou-norantanou*; el grup Mea Culpa amb *Vagines*, Toni Albà i Roser Pujol amb el darrer treball d'aquest *Tanca la porta que tinc freud*, els argentins Laura Hansen i Carlos Morera amb *La mariposa del tango*, el grup andorrà Somhiteatre amb *Godot Arriba*, un curiós epíleg de la seva obra mare; l'audició del grup musical de Gerard Jaquet, de la Catalunya Nord; i els prodigiosos titelles de Bambalina Titelles del País Valencià, amb un insòlit *Cyrano de Bergerac*.

D'entre les obres les obres representades pels grups illencs, un repertori de gèneres i modes que exemplifica el bon moment del teatre a les illes, sobretot a Mallorca, destaquen (arriscant-me a expressar el parer propi, sempre subjectiu) *Les altres veus* d'Iguana Teatre, dirigida per Pere Fullana; el muntatge sobre poesia de Joan Brossa que presentà L'Ombra del Cranc Teatre, també dirigits per Pere Fullana, i l'*Amant* de Gom Teatre, dirigida per Boris Rotenstein. I destacaven també en algun moment del transcurs de l'obra *El ball de les balenes*, de Biel Jordà dirigida pel mateix autor; i l'estripat humor de Doms amb Pep Lluís Gallardo i Toni Gomila en uns textos de Dario Fo i Franca Rame. Cal, entre les altres, considerar el bon treball fet amb *Les criades* per la companyia menorquina Aules de Teatre-La Clota Groc, i el *Concert a capela* de Cap-pela amb un repertori ben interpretat. La resta d'obres (*Ikpala* d'Absolut Teatre, *La faula* de Teatre de la Sargantana, l'infantil *El Port de la Cibolla Blanca* del Taller de Teresetes, i el grup amateur d'Eivissa Teatre Experimental amb *L'univers perdut* d'Enric Rufas) va satisfer prou un públic ben predisposat. I el sàinet de Guillem Vidal que presentà el grup manacorí Capsigranys amb la concurrència d'un extens elenc d'actors locals, complagué força el públic més local.

Bienve Moya